

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 68/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť dipl. mat. M. B., CSc., B., zastúpenej advokátom Mgr. M. M., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 252/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť dipl. mat. M. B., CSc., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 28. decembra 2006 doručené podanie dipl. mat. M. B., CSc. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „*Sťažnosť*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 252/98. Návrh na začatie konania podala 29. júla 1998, spočiatku bolo plynulé, ale po ustanovení znalca (30. august 1999) sa začali podľa sťažovateľky prietahy v konaní. Sťažovateľka

ďalej v sťažnosti podrobne opisuje ďalší priebeh konania. Okresný súd vo veci sťažovateľky nakoniec rozhodol až 5. septembra 2006.

V závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 252/98 okresný súd porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Domáha sa tiež priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 273 000 Sk.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Zo sťažnosti ústavný súd zistil, že vo veci sťažovateľky okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 11 C 252/1998-159 z 5. septembra 2006. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2006.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie

práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 29/02, II. ÚS 55/02, II. ÚS 138/02, II. ÚS 139/02, II. ÚS 29/03). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nedochádza k porušovaniu namietaného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. decembra 2006. Z obsahu sťažnosti však vyplýva, že konanie, v ktorom okresný súd vykazoval zbytočné prietahy, vedené pod sp. zn. 11 C 252/98, právoplatne skončilo už 26. októbra 2006, z čoho je zjavné, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu označené porušovanie práv sťažovateľky už netrvalo.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2007

